

Oversættelse fra islandsk til dansk

Lov om forbrugerkøb

Nr. 48 af 20. marts 2003

Kapitel I. Lovens område.

§ 1. Lovens almindelige anvendelsesområde.

Stk. 1. Denne lov finder anvendelse på forbrugerkøb for så vidt ikke andet er bestemt i denne lovs bestemmelser.

Stk. 2. Med forbrugerkøb forstås salg af en genstand til en forbruger når sælgeren eller dennes repræsentant optræder i næringsvirksomhed.

Stk. 3. Med forbruger forstås en fysisk person som køber en salgsgenstand som ikke er led i næringsvirksomhed.

Stk. 4. Repræsentant som optræder i næringsvirksomhed er solidarisk ansvarlig med sælgeren for dennes forpligtelser, med mindre forbrugeren er udtrykkelig blevet gjort opmærksom på at repræsentanten kun optræder som mellemmand og ikke er solidarisk ansvarlig med sælgeren. Det solidariske ansvar gælder ikke når sælgeren står selv for salget.

Stk. 5. Loven finder tilsvarende anvendelse på bytte.

§ 2. Lovens særlige anvendelsesområde.

Stk. 1. Loven finder anvendelse på:

- a. bestilling af genstande som skal fremstilles;
- b. levering af vand;
- c. køb af fordringer og rettigheder.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på:

- a. køb af fast ejendom;
- b. aftale om opførelse af bygning eller andet anlæg på fast ejendom;
- c. levering af elektrisk strøm;
- d. aftale som pålægger den part som skal levere genstanden, også at udføre arbejde eller anden tjeneste, såfremt dette udgør den overvejende del af hans forpligtelser.

§ 3. Loven er ufravigelig.

Stk. 1. Der kan ikke aftales eller gøres gældende vilkår som er ugunstigere for forbrugeren end det som følger af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Det kan ikke aftales at love i en stat uden for det

Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) skal anvendes på en aftale om køb som har nær tilknytning til EØS-statens territorium, såfremt det fører til at vilkårene bliver ugunstigere for forbrugeren end efter denne lov.

§ 4. Risiko for forsendelse af meddelelser.

Stk. 1. Såfremt en part giver meddelelse i overensstemmelse med loven og sender den på en måde som er forsvarlig efter forholdene, kan afsenderen gøre gældende at meddelelsen er givet i tide, hvis ikke andet fremgår, selv om der opstår forsinkelse eller fejl under forsendelsen eller meddelelsen ikke når frem til den anden part.

Kapitel II. Leveringen.

§ 5. Leveringsstedet.

Stk. 1. Genstanden skal holdes klar for afhentning på det sted hvor sælgeren havde sit forretningssted da købet blev indgået. Hvis købet blev indgået uden tilknytning til sælgerens forretningssted, bør genstanden leveres hos forbrugeren.

Stk. 2. Såfremt sælgeren har flere en ét forretningssted,

skal der gås ud fra det forretningssted som købet er knyttet til når forholdene tages i betragtning, som parterne forudsatte da købet blev indgået.

Stk. 3. Parterne kan træffe aftale om et andet leveringssted.

§ 6. Leveringstid.

Stk. 1. Hvis ikke andet er blevet aftalt bør genstanden leveres inden rimelig tid efter at købet blev indgået.

Stk. 2. Er et tidsrum aftalt for leveringen, har sælgeren ret til at vælge tidspunktet inden for dettes grænser, medmindre det fremgår af omstændighederne at spillerummet er fastsat i forbrugers interesse.

Stk. 3. Såfremt sælgeren har ret til i hentekøb at vælge tidspunktet for leveringen, skal han meddele forbrugeren med god varsel hvornår han kan hente genstanden.

§ 7. Leveringen.

Stk. 1. Genstanden anses for at være leveret når den overtages af forbrugeren.

§ 8. Tillægspligter ved sendekøb.

Stk. 1. Skal sælgeren sørge for at genstanden bliver sendt er han pligtig til at indgå de aftaler som behøves for at få

den sendt til bestemmelsesstedet på egnet måde og på sædvanlige vilkår for sådan transport.

Stk. 2. Såfremt sælgeren ikke skal tegne transportforsikring for genstanden, må han når forbrugeren beder om dette, give de oplysninger som forbrugeren trænger for at kunne tegne en sådan forsikring.

Stk. 3. Hvis sælgeren leverer genstanden til en fragtfører uden at det ved mærkning, i transportdokument eller på anden tydelig måde fremgår at genstanden skal til forbrugeren, må sælgeren give forbrugeren en meddelelse som gør det klart hvor han skal tage imod genstanden.

§ 9. Sælgerens beføjelse til tilbageholdelse af ydelsen.

Stk. 1. Har sælgeren ikke givet kredit eller henstand er han ikke pligtig at levere salgsgenstanden, overlevere dokument eller på anden måde overføre rådigheden over genstanden, medmindre købesummen samtidig betales.

Stk. 2. Skal sælgeren forsende genstanden til et andet sted, kan han ikke lade være at sende den, men han kan forhindre at forbrugeren får rådighed før end salgssummen betales.